

Arrest

**nr. 60 054 van 20 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 24 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 februari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VRINTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaarde op 1 december 2005 het Rijk te zijn binnengekomen, diende op 2 december 2005 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 19 december 2005 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.3. De commissaris-generaal nam op 24 februari 2006 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

1.4. Op 20 april 2007 werd verzoeker aangetroffen door de politiediensten en nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing werd verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.5. Via een op 16 januari 2008 gedateerd schrijven diende verzoeker, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvraag in om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. Op 12 februari 2008 werd verzoeker opnieuw aangetroffen door de politiediensten en nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoeker werd dezelfde dag van deze beslissing in kennis gesteld.

1.7. Bij brief gedateerd op 10 november 2009 diende verzoeker, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, nogmaals een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.8. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 februari 2006 werden door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 200.535 van 5 februari 2010.

1.9. Op 15 december 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvragen van verzoeker om tot een verblijf gemachtigd te worden onontvankelijk verklaard werden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoeker op 13 januari 2011 ter kennis gebracht.

1.10. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 21 januari 2011 een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.11. Op 18 februari 2011 werd verzoeker aangetroffen bij een politiecontrole en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

[...]

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

[...]

de genaamde [G., S.], [...], van Indische nationaliteit,

[...]

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1).

[...]

REDENEN VAN DE BESLISSING

[...]

0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten:

de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

[...]

0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 5 : werd door Duitsland (DP931312289200) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

[...]

0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 8: oefent een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;
Geen arbeidskaart - PV nr LE.55.000726/2011 opgesteld door LP Aarschot ("AJEET" Leuvensesteenweg 275 - 3200 Aarschot)

[...]

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden: (3)

* Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heft een asielaanvraag ingediend op 02/12/2005, geweigerd op 24/02/2006 door het CGVS. Hij heeft ook 2 regularisatieaanvragen ingediend op 11/02/2009 en 19/11/2009. Deze twee aanvragen werden onontvankelijk verklaard op 15/12/2010 met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig tot 13/02/2010.

* Gezien betrokkene geseind is door Duitsland, dringt zijn verwijdering buiten de grenzen van het Schengengrondgebied in toepassing van de toepassingsmodaliteiten van de akkoorden van Schengen zich op.

* Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet

[...]

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden:

* Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt op dat noch in de Vreemdelingenwet, noch in het koninklijk besluit van 21 december houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt voorzien in de mogelijkheid om een repliekmemoire neer te leggen. De door verzoeker bij aangetekende zending van 30 maart 2011 overgemaakte repliekmemoire dient derhalve als een niet voorzien procedurestuk uit de debatten geweerd te worden.

2.2. Met betrekking tot de stelling van verzoeker dat in voorliggende zaak de versnelde procedure, zoals voorzien in artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet van toepassing is, moet worden opgemerkt dat deze procedure niet kan worden aangewend in procedures waarbij de Raad als annulatierechter optreedt. Artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet is immers een specifieke bepaling die enkel geldt voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de commissaris-generaal.

2.3. Voorts moet worden geduid dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 10 april 2011 werd gerepatrieerd naar India. Uit voormeld gegeven blijkt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De raadsman van verzoeker weerlegt deze vaststelling niet. Hij toont dan ook niet aan dat zijn cliënt nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK